

Dnia 11 października 2008 roku zmarł w Poznaniu po długiej chorobie, zasłużony dla branży maszyn rolniczych, wieloletni Zastępca Dyrektora ds. Naukowych Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, **doc. mgr inż. Władysław Machowiak**.

Władysław Machowiak urodził się dnia 5 września 1919 r. w Lesznie. Był synem Stanisława i Salomei z d. Stelmach.

Po ukończeniu Szkoły Podstawowej od 10 roku życia uczęszczał do Gimnazjum Staroklasycznego, a następnie do Liceum Humanistycznego II stopnia w Lesznie. Maturę uzyskał dnia 16.05.1939 r. W czerwcu i lipcu 1939 odbył służbę w Junackich Hufcach Pracy - 16 Batalionie Pracy, następnie do końca sierpnia 1939 pracował w Miejskiej Elektrowni i Gazowni w Lesznie jako praktykant przed wyższymi studiami.

Po wybuchu wojny brał udział w działaniach bojowych w okolicach Warszawy (1 do 7.09.1939). W dniach 8-28.09.1939 brał udział w Kompanii Junackiej „Czarnków” w obronie Warszawy. W dniach 28.09.1939-11.10.1939 przebywał w niewoli, skąd uciekł i w okresie 11.10.1939-30.06.1940 przebywał we wsi Przybina k. Leszna). Początkowo pracował jako robotnik przy budowie dróg, następnie przygotowywał się do egzaminu z j. niemieckiego i po jego zdaniu uczęszczał w lutym 1941 w Poznaniu na kurs badaczy mleka. Po czym w okresie 1.03.1941-31.01.1945 pracował w Zakładach Badania Mleczności Krów jako kontroler mleczności w okolicach Leszna, Jarocina i Śremu.

Po okupacji pół roku pracował w PKP w Lesznie, jako technik mechanik, ale już od 1 kwietnia 1945 r. podjął studia w Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki (przekształconej na Wydział Mechaniczny Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu), które ukończył dyplomem pod kier. inż. Stanisława Żalińskiego w dniu 24.03.1948 r., uzyskując tytuł inżyniera mechanika ze specjalnością konstrukcji maszyn rolniczych. Był jednym z trzech pierwszych dyplomantów na tej uczelni - obok Hipolita Szuberta i Bogdana Andrzejewskiego.

W czasie studiów odbywał letnią praktykę zawodową w zakładach „H. Cegielski”. Jeszcze w czasie studiów, od września 1947 do marca 1948 roku, prowadził zajęcia dydaktyczne w Ośrodku Szkolenia Zawodowego Zakładów „H. Cegielski”. Po ukończeniu studiów pracował krótko w Ryszarni Lnu w Lesznie, po czym otrzymał nakaz pracy w Zjednoczeniu Maszyn Rolniczych w Bydgoszczy na stanowisku kierownika Wydziału Planowania i Statystyki (1-19.10.1948). Po zlikwidowaniu Zjednoczenia, w październiku 1948 r.

został skierowany do Fabryki „Unia” w Grudziądzu na stanowisko szefa produkcji. Tam pracował do sierpnia 1952 roku. Pod jego kierownictwem uruchomiono produkcję wielu nowych typów maszyn uprawowych oraz oddział budowy prototypów i sekcji badań prototypów w Grudziądzu.

W okresie pracy w Grudziądzu uczył w tamtejszym Liceum Mechanicznym oraz Technikum Budowy Maszyn Rolniczych. Od 15.08 1952 r. został służbowo przeniesiony do nowo budującej się Poznańskiej Fabryki Maszyn Żniwnych na stanowisko Głównego Inżyniera. Zorganizował tam działy techniczne, wydziały produkcyjne i pomocnicze, uruchomił produkcję pierwszych w kraju sнопowiązatek ciągnikowych. Po dwóch latach zrezygnował ze stanowiska Głównego Inżyniera, przeszedł na stanowisko Z-cy Głównego Metalurga i przy pierwszej nadarżającej się okazji przeniósł się z dniem 1.02.1955 do Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, gdzie organizowano Zakład Konstrukcyjno-Technologiczny. Objął stanowisko kierownika tego Zakładu.

W 1958 r. podjął studia magisterskie na Politechnice Poznańskiej, które ukończył dyplomem w 1960 roku.

Po odejściu dyrektora Jana Czarneckiego z Instytutu i objęciu stanowiska dyrektora przez Hipolita Szuberta, W. Machowiak został powołany od dnia 1.01.1961 roku na stanowisko Z-cy Dyrektora ds. Naukowych Instytutu Maszyn Rolniczych.

W październiku 1964 r. został mianowany przez Ministra samodzielnym pracownikiem naukowo-badawczym, docentem.

Ze względów zdrowotnych w dniu 30.06.1981 roku doc. Władysław Machowiak przeszedł na emeryturę.

W czasie kierowania Zakładem Konstrukcyjno-Technologicznym, przy współudziale W. Machowiaka powstały liczne konstrukcje później produkowanych maszyn rolniczych, dziesiątki nowych opracowań warunków technicznych odbioru, instrukcji obsługi maszyn rolniczych, pierwsze serie norm resortowych i państwowych na elementy i zespoły maszyn rolniczych. W czasie pełnienia przez niego funkcji dyrektora naukowego wykonano ok. 80 prac naukowo-badawczych z dziedziny konstrukcji maszyn rolniczych. W. Machowiak był autorem licznych artykułów w czasopiśmie „Maszyny i Ciągniki Rolnicze”, „Biuletyn Informacyjny PIMR”, „Mechanizacja Rolnictwa” i innych.

Doc. W. Machowiak wygłosił wiele referatów na konferencjach naukowych w kraju i zagranicą. Posługiwał się językami obcymi: niemieckim, łaciną, francuskim i rosyjskim.

Wielokrotnie przewodniczył delegacjom polskim na posiedzeniach grup roboczych Sekcji Nr 5 RWPG. Brał także czynny udział jako członek: Wojewódzkiej Rady Postępu Technicznego, Rady Ekonomicznej ZPCiMR, Sekcji Budowy i Eksploatacji Maszyn i Urządzeń Rolniczych przy PKNiM, zastępca przewodniczącego Sekcji Maszyn Rolniczych przy Oddziale Wojewódzkim SIMP w Poznaniu, zastępca przewodniczącego Rady Naukowej PIMR, redaktor naczelny czasopisma „Biuletyn Informacyjny PIMR”, członek Rady Programowej czasopisma „Maszyny i Ciągniki Rolnicze”.

Za działalność zawodową i naukową został odznaczony:

- Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1957 i 1964);
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1971);
- Złotymi odznakami SIMP i NOT (1970);
- Odznaką honorową Za Zasługi dla m. Poznania (1975);
- Dyplomem „Złoty Suwak” (1973).

Po przejściu na emeryturę był nadal bardzo aktywny w działalności społecznej, szczególnie w Kole Seniorów przy Zarządzie Okręgu SIMP w Poznaniu, pełniąc funkcję członka Zarządu Koła. Pisał nadal artykuły do czasopism technicznych.

Był żonaty ze Stefanią z domu Kwiatkowską, z którą miał dwóch synów: Michała (1950) i Piotra (1953).

Dr inż. Zygmunt Timm